

Nr 185.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmäteriförrättningar inom Kopparbergs län; given Stockholms slott den 19 mars 1943.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmäteriförrättningar inom Kopparbergs län.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmäteriförrättningar inom Kopparbergs län.

Härigenom förordnas som följer.

Har mellan makar träffats avtal, varom förmäles i 10 § andra stycket lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län eller 4 § andra stycket lagen den 1943 (nr) med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län, skall skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva icke inträda i anledning därav, att ena maken genom avtalet erhållit större andel än förut i makarnas fasta egendom.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom förordningen upphäves förordningen den 22 juni 1939 (nr 331) om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter laga skifte inom vissa delar av Kopparbergs län.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars
1943.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden
PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON,
BAGGE, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, fråga om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs län samt anför därvid följande.

I 10 § lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län, den s. k. dala-lagen, upptagas föreskrifter om sammanläggning av fastigheter, då till rubbning av storskifte verkställes laga skifte, däri bys heminägor ingå. Genom lag den 17 mars 1939 (nr 76) ha såsom ett andra stycke i paragrafen införts bestämmelser, som möjliggöra sammanläggning till en fastighet jämväl av fastigheter, som tillhöra makar var för sig eller innehavas med olika rätt i äktenskapet. Enligt dessa bestämmelser må under skiftet, där laga hinder eljest icke möter, fastigheter varom nyss sagts med makarnas samtycke sammanläggas till en fastighet, såframt makarna träffa avtal, vari bestämmes, ifall genom sammanläggningen en fastighet bildas av fastigheter, som tillhöra ena maken enskilt och såsom giftorättsgods, att fastigheten skall i sin helhet vara den makens enskilda egendom eller giftorättsgods, eller ifall en fastighet bildas av fastigheter, som tillhöra makarna var för sig, att fastigheten skall utgöra egendom, däri makarna äga var sin andel såsom enskild egendom eller giftorättsgods. Vardera makens andel skall utgöra hälften, där ej annat bestämts i avtalet. Är äldre giftermålsbalken tillämplig å makars förmögenhetsförhållanden, må fastighet bildas genom sammanläggning av enskild egendom med samfällid eller av vardera maken enskilt tillhörig egendom, såframt genom avtal mellan makarna bestämmes, att fastigheten skall utgöra samfällid egendom.

Genom sådana avtal mellan makar, som nu nämnts, kan uppenbarligen ena maken erhålla större andel än förut i den fasta egendomen såsom helhet betraktad, i följd varav avtalet kan komma att innefatta gåva. Med hänsyn härtill har genom förordning den 22 juni 1939 (nr 331) om särskilt undantag

från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter laga skifte inom vissa delar av Kopparbergs län stadgats, att där mellan makar träffats avtal, varom förmäles i 10 § andra stycket dalalagen, skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva icke skall inträda i anledning därav, att ena maken genom avtalet erhållit större andel än förut i makarnas fasta egendom.

Genom proposition nr 152 har Kungl. Maj:t för innevarande års riksdag framlagt bl. a. förslag till lag med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län och förslag till lag angående tillägg till lagen den 17 juni 1932 (nr 226) med särskilda bestämmelser om lagfart inom vissa delar av Kopparbergs län, den s. k. särskilda lagfartslagen. Enligt förstnämnda lagförslag skall Kungl. Maj:t beträffande vissa byar i länet äga förordna, att särskild förrättning skall äga rum för äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter med tillämpning av bestämmelser, vilka i huvudsak motsvara de för laga skiften enligt dalalagen gällande. I 4 § andra stycket av samma lagförslag upptagas bestämmelser om sammanläggning av makars fastigheter av enahanda innebörd som de i 10 § andra stycket dalalagen förekommande.

Den befrielse från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva, som beträffande skiften enligt dalalagen medgivits genom ovannämnda förordning den 22 juni 1939, synes böra gälla jämväl de motsvarande fall, som avses i 4 § andra stycket av den föreslagna lagen med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län. Denna utvidgning av förordningens tillämpningsområde torde böra föranleda, att ny förordning i ämnet utfärdas.

Den nu förordade befrielsen från skyldighet att erlagga lagfartsstämpel avses icke skola föranleda ändring i den skyldighet att utgiva sådan stämpel som eljest förelegat, därest det fång, som här är i fråga, icke funnits. Det förutnämnda förslaget angående tillägg till särskilda lagfartslagen innebär, att i samband med särskild förrättning för äganderättsutredning och sammanläggning skall liksom vid vissa skiften enligt dalalagen anordnas ett särskilt lagfartsförfarande. Frågan om skyldighet att därvid utgiva lagfartsstämpel kommer att regleras av förordningen den 26 juni 1933 (nr 379) med särskilda bestämmelser om stämpelavgift i samband med ansökan om lagfart inom vissa delar av Kopparbergs län, vilken förordning icke torde behöva undergå någon ändring.

På grund av det anförda har upprättats förslag till *förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs län.*

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att förenämnda författningsförslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Lars Gabrielson.
